

('t *Pallieterke*, 24 juli 2006)

Als het niet in de linkse doch degelijke krant *The Independent* (14 juli 2006) gestaan had, zou ik het niet geloofd hebben.

Wat velen op ironiserende toon voorspeld hebben, blijkt reeds gebeurd te zijn.

Iemand is veroordeeld wegens een door derden afgeluisterde en op eigen initiatief aan de politie gerapporteerde “racistische” uitspraak, gedaan tijdens een private conversatie.

Uit het verslag: “Een filiaal van een van ’s werelds grootste banken is schuldig bevonden aan racisme nadat een hoger staflid een collega vertelde dat ze zou stemmen voor Robert Kilroy-Silk [leider van de *United Kingdom Independence Party*] omdat die beloofde om ‘ons van de vreemdelingen te verlossen’.

De opmerking was gehoord door een ander personeelslid, die de bank, HSBC, in vervolging stelde wegens rassendiscriminatie. (...) Deze week oordeelde een arbeidsrechtsbank dat de opmerking als racistisch kon begrepen worden en ze beval HSBC en de filiaaloverste om compensatie te betalen.

De zaak is een van de eerste waarin geoordeeld wordt dat een commentaar die niet rechtstreeks tegen een bepaalde persoon gericht is, een daad van racisme kan zijn. (...) De voorzitter van de rechtbank vond het redelijk om af te leiden dat de opmerking ‘een substantiële afkeer van vreemdelingen’ toonde.”

En die “afkeer” is dus verboden. Niet dat de beklagde ooit één onheus woord tot de klaagster gesproken had, niet dat ze haar ooit beledigd had. Maar

blijkens haar vertrouwelijke gesprekken had ze diep van binnen een negatieve mening, en dat is een bron van ondraaglijke “geschoktheid” voor onze medelanders.

Bestrafen dus maar.

Tijdens de rel rond de Mohammedspotprenten hoorde men het argument dat censuur gewoon een vorm van beleefdheid is, dat we in een diverse samenleving mekaar immers geen beledigingen naar de oren mogen werpen.

Die rechtvaardiging wordt hier dus verlaten: ongeacht hoe voorkomend je je in woord en daad tegenover immigranten

gedraagt

, ook de meningen die je privé koestert kunnen voorwerp zijn van verbod en vervolging.

De in haar allochtone waardigheid aangetaste verklikster, van Maltese nationaliteit, legde het geval aldus uit: “Debbie vroeg Rosemary of ze Tory of Labour zou stemmen en zei botweg: ‘Ik ben tegen immigratie.’ Ik spitste de oren en toen voegde Debbie eraan toe: ‘Ik haat vreemdelingen.’ Ik was geschokt en beledigd.” Overigens ontkende Debbie voor de rechtbank dat ze dit laatste gezegd had, maar dat maakte blijkbaar weinig indruk.

Zo ver zijn we dus: je kan naar de rechtbank stappen en iemand doen straffen wegens een meningsuiting die niet eens voor je eigen oren bedoeld was. Bovendien mag dit een bij uitstek democratische meningsuiting zijn, namelijk het voornemen om bij de verkiezingen voor een perfect legale partij te stemmen op grond van haar programma.

Het “fundamentele mensenrecht” op nooit geschokt worden door meningen die anderen in hun private conversaties uiten heeft nu officieel voorrang op artikel 19 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens: “Een ieder heeft recht op vrijheid van mening en meningsuiting. Dit recht omvat de vrijheid om zonder inmenging een mening te koesteren en om door alle middelen en ongeacht grenzen inlichtingen en denkbeelden op te sporen, te ontvangen en door te geven.”

En dan zijn er mensen, doorgaans belanghebbenden, die ontkennen dat we met de muilkorfwetten op een hellend vlak gekomen zijn. Nee, het gaat snel bergaf met de vrijheid. Maar vijanden nemen elke stuk veroverd terrein volledig in en beginnen vervolgens aan uitbreiding. Mensen die dit verschijnsel niet alert opvolgen, gewennen aan de idee dat meer en meer meningsuitingen nu eenmaal verboden zijn.

De wet is immers de wet, nietwaar?

Nee, in een democratie is het soevereine volk zelf verantwoordelijk voor de wetten, en kan het besluiten om die wetten te wijzigen of af te schaffen.

Dit soort vonnis zal niet bijdragen tot meer integratie tussen inheemsen en inwijkelingen, integendeel. De rechter heeft hiermee het signaal gegeven dat je buitenlanders beter uit de buurt houdt als je je onder vrienden wil ontspannen. Anderzijds, het zijn niet alleen allochtonen die zich door dit vonnis aangemoedigd voelen tot verklikking en aanstellerij over "geschoktheid" door zo'n ijselijk racistische kiesintenties. Er bestaat ook onder autochtonen een mensentype dat zich helemaal in zijn element voelt bij het soort samenleving dat de racismelobby ons aan het opleggen is.

Dezelfde mensen die in het verleden inquisiteur werden, informant van de Gestapo en de Stasi, of ondervrager in de Loebjanka-gevangenis, leven helemaal op bij het ochtendgloren van de multiculturele verklikkersmaatschappij. Gewoon door zijn medemensen te bespioneren en te beschuldigen kan elke onbenul opeens belangrijk worden, getooid bovendien met het moreel aureool van "antifascist".

Deze leugenterm uit de propagandamachine van Stalin is nu weliswaar lachwekkend anachronistisch, maar het leuke is dat niemand dit nog ongestraft mag zeggen, dat iedereen die maatschappelijk wil overleven wel lippendienst moet betuigen aan de nieuwe staatsgodsdienst.

Ben je te lui voor eerlijke arbeid en wil je lekker macht uitoefenen over je medemens, leg je dan op vinkenslag voor foute meningsuitingen.

Let op je woorden

Written by Koenraad Elst

Thursday, 26 March 2015 05:25 -
